ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 2-1
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ,, ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 52α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΑ – ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,,

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1401

ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 3 λ. Δύσις ἡλίου 6 ὥ. 15 λ.
ΟΡΕΣΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 22.4, ἐλαχ. 14.6. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον, Κρητικόν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 765.6

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Τύπου ὁ κ. **Πρωθυπουργὸς** ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ δέχεται τοὺς ἐπισκέπτας νὰ τὸν ἴδουν πολίτας διὰ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἄρχεται πρὸ πάντων νὰ ἀπευθύνεται πρὸ πάντων νὰ τοὺς ἐπιζητοῦντας νὰ τὸν συζητήσουν διὰ πρωσωπικολογικὰς ὑποθέσεις των. Οἱ δὲ λόγοι οὗτοι συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς: Εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶναι πλέον 76 ἐτῶν, ἀλλ' ἐξηντα πέντε ὁ κ. **Πρωθυπουργός**. Εἰς ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀριθμεῖ ἀκόμη **2700000** κατοίκους ἀλλὰ **3500000**. Καὶ εἰς ὅτι «ἂν δὲν περιώριζεν εἰς ἐλάχιστον τὰς προσωπικὰς συζητήσεις δὲν θὰ εὕρισκε ἀνάγκαιον καιρὸν νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα».

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» θὰ ἐνθυμοῦνται ὅσα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγράψαμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Θὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι συνεστήσαμεν εἰς τὸν κ. **Πρωθυπουργὸν** νὰ περιορίσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν... ἀσκομένην κίνησιν τοῦ **Πολιτικοῦ Γραφείου**, νὰ ἀραιώσῃ τὰς «ἐπαμαικὰς» δεξιώσεις ἐνῶν καὶ πρὸ πάντων νὰ ἀρνῆται νὰ δίδῃ μεγαλοπρεπεῖς συζητήσεις ἢ ν' αὐτοσχεδιάζῃ συζητήσεις μὲ τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν ἀντιπροσώπους διαφόρων κοινωνικῶν ὁμίλων. Φυσικὰ δὲ καὶ σήμερον ἔχομεν τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ δὲν κατακρίνομεν τὸν κ. **Πρωθυπουργὸν** διὰ τὴν ὁμολογίαν του ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀρνῆται πάντας τοὺς ζητοῦντας νὰ τὸν ἰδοῦν.

Ἀλλ' ἂν δὲν κατακρίνωμεν τὴν κ. **Πρωθυπουργὸν** διὰ τὴν ἀπολογίαν αὐτὴν, δὲν κατακρίνομεν ἐξ ἄλλου οὐδὲ τοὺς πολίτας οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ διακομίσουν αἰτήσεις, διαμαρτυρίας ἢ παράπονα εἰς τὸν κ. **Πρωθυπουργὸν** καὶ ὄχι εἰς τοὺς συνυπουργοὺς καὶ τοὺς συνεργάτας του. Δὲν τοὺς κατακρίνομεν διότι γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὴν ἐντύπωσιν τῆς **Κοινῆς Γνώμης** οἱ κ.κ. **ὑπουργοί**, οἱ τοὐλάχιστον οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶναι αὐτόφωτοι ἢ αὐτόνομοι ἄνθρωποι, δὲν εἶναι **ὑπουργοὶ** κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ μόνον κατὰ τύπους, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι των δὲν κινοῦνται, τοὐλάχιστον ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς βουλευτοκρατίας, ὅτι περιφερειοκρατούμεθα, ὅτι ἐν ἔγγραφον διὰ νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ ἑνὸς ὑπουργείου εὑρισκομένου εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου εἰς ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁμαρτινοῦ, ἢ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων χρειάζεται ἐνίοτε μερικοὺς μῆνας, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως περὶ ἐπαρχιακῶν ζητημάτων φθάνουν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον σχεδὸν πάντοτε κατόπιν ἑορτῆς, ὅτι ἡ ἀναβλητικότης εἶναι πάντοτε τὸ χαρακτηρίζον τὴν νοοτροπίαν τῶν χειριζομένων τὰς κρατικὰς ἐξουσίας.

Ὁ κ. **Βενιζέλος** κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ **1911** σχεδὸν ἀδιαλείπτως. Ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα ἢ ὡς δικτάτωρ κοινοβουλευτικὸς ἢ ὡς δικτάτωρ ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως (ὅπως συνέβη κατὰ τὸ **1917**). Εἶχε λοιπὸν τὴν δύναμιν νὰ μεταβάλῃ τὸ κράτος τῆς γραφειοκρατίας (τὸ ὁποῖον τότε ἐλέγετο χαρτοβασίλειον καὶ τώρα δύναται νὰ ὀνομασθῇ - - - χαρτοδημοκρατία)—εἶχε, λέγομεν, τὴν δύναμιν νὰ μεταβάλῃ τὸ χελωνοβατοὺν κράτος εἰς κράτος ὥπως ὅλοι τὸ φανταζόμεθα. Τί ἐκάμεν ὅμως δι' αὐτὴν τὴν μεταβολήν; Ἀπολύτως τίποτε. Ἐὰν δὲ ἐψηφίσθησαν χιλιάδες νόμων καὶ ἂν ἐξεδόθησαν μυριάδες διαταγμάτων, ἂν ηὐξήθησαν οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑφυπουργοί, οἱ ὑπάλληλοι, ἂν ἔγιναν γενικαὶ διοικήσεις, αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ καὶ χίλια ἄλλα πράγματα, ἡ κίνησις τῆς μηχανῆς δὲν κατέστη γοργοτέρα. Ἡ ἀνάμιξις τῶν βουλευτῶν δὲν κατέστη ἀνισχυροτέρα. Καὶ ἡ ἀνυποληψία τῶν ὑπηρεσιῶν κατέστη μεγαλυτέρα — μεγαλύτερος ἀκόμη ὁ μεσσιανισμὸς τοῦ ἀφελοῦς πλήθους, ἀναμένοντος θαύματα πότε ἀπὸ τὸν κ. **Βενιζέλον** καὶ πότε ἀπὸ ἄλλον πολιτικὸν ἢ δημαγωγόν.

Γενικὸς Διοικητής, ὅστις εἶναι ταυτοχρόνως γερουσιαστὴς καὶ ὑφυπουργός, διελάμβανε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς εἰς προσφάτως ἐκδοθὲν φυλλάδιόν του:

«Τίποτε ἄλλο δὲν σημαίνει κακοδιοίκησις ἢ ἀνυπαρξία διοικήσεως —ἢ χρεωκοπία τοῦ Κράτους. Ἀναντιρρήτως δὲ εὑρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους». **Καὶ ἀκόμη**: «Δὲν θὰ ἦτο τις μαχρὰν τῆς ἀληθείας ἂν ἰσχυρίζετο ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὑφίστατο πρό τινος ἴσως μόνον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων. Ὑπὸ τὰς παρούσας ὅμως μεταπολεμικὰς συνθήκας, τῆς ὑπερτάτης πρὸς ἀναδημιουργίαν προσπαθείας, τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ σημαίνῃ τελειότητα ὀργανώσεως καὶ πρόνοιαν δι' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Δυστυχῶς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατὰ τὴν διανοητικότητα πολὺ ὀλίγον διαφέρει τοῦ προπολεμικοῦ. Δὲν ἠμπόρεσε νὰ συγχρονισθῇ. Τὸ πᾶν προσλαμβάνει νέαν μορφήν. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔμεινε παλαιόν...»

Διότι λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔμεινε παλαιόν, διότι ὅλοι ἔχουν πεπαλαιωμένην νοοτροπίαν, ἀπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις εἶναι πρωθυπουργὸς μέχρι τοῦ τελευταίου κλητῆρος, διότι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐνδιαφέρεται μόνον δι' ἐντυπώσεις καὶ ὄχι διὰ πράγματα, συμβαίνει ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον παραπονεῖται ἡ πρωθυπουργικὴ ἐπιστολή: Κύματα λαοῦ δυσφορούντος νὰ φθάνουν μέχρι τῶν κατοίκων φρουρουμένων κυκλίδων τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τῆς καταστάσεως—δυσαρέστου δι' ὅλους καὶ δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν πολιτῶν...

ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΝΤΙ ΤΟΥ "ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ,,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 4 Νοεμβρίου τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» καὶ εἰς τὴν οἰκονομολογικὴν του σελίδα δημοσιεύεται μία πληροφορία περὶ σχεδίου τινὸς ἑνὸς διαβαλκανικοῦ σιδηροδρόμου—πληροφορία πηγάσασα, ὡς προστίθεται, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

Παραθέτομεν κατωτέρω, ἐν μεταφράσει τὴν σχετικὴν εἴδησιν τῆς παρισινῆς ἐφημερίδος:

«Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς ἑνὸς διαβαλκανικοῦ σιδηροδρόμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς εἶχε δεχθῇ νὰ προσχωρήσῃ, ἐφ' ὅσον ἡ γραμμὴ του θὰ ἔπρεπε νὰ διέρχεται ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον συζητήσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἐπεδίωκε ὅπως ἡ γραμμὴ αὕτη διέρχηται ἐξ Αὐλῶνος, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ τῆς ἐξησφάλιζε τὴν κυριαρχίαν τοῦ στενοῦ τοῦ Ὀτράντο.

»Ἡ Νοτιοσλαυΐα, ἐξ ἄλλου, λέγεται ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, ἓν ἄλλο σχέδιον, παρέχον ταχυτέραν διέξοδον πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ἐκμηδενίζον συγχρόνως τὴν στρατηγικὴν ἀξίαν τοῦ «Διαβαλκανικοῦ». Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τούτου θὰ βραδύνῃ μεγάλως, λέγω τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι παρελκύονται.»

Ἡ ἀνωτέρω πληροφορία ἀνεγράφη, πράγματι, πρό τινων μηνῶν, εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας. Πρόκειται περὶ σχεδίου ἰταλικοῦ, ἀρκετὰ ἀορίστου, καὶ τὸ ὁποῖον βεβαίως κατ' ἀρχὴν ἐκρίθη συζητήσιμον, ἐφόσον θὰ ἐπρόκειτο μιᾶς τοιαύτης γραμμῆς νὰ διέρχεται καὶ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ἀλλά, διὰ νὰ κατασκευασθῇ μία τοιαύτη διαβαλκανικὴ γραμμή, θὰ ἔπρεπε νὰ σαφηνισθῇ ὁ ἀντικειμενικὸς της σκοπός. Ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς ἀπόψεως, σύτος θὰ ἦτο ἡ πέραν τοῦ στενοῦ τοῦ Ὑδρίαν δρεῦντος, τοῦ χωρίζοντος τὸν Ἀδρίαν ἀπὸ τοῦ Ἰονίου, προέκτασις, τρόπον τινά, τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων, ποὺ νά, τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων, ποὺ καταλήγουν εἰς τὸ Μπρίντεζι καὶ ἡ σύνδεσίς των μὲ τὴν γραμμὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τί θὰ ἐξυπηρέτει πράγματι μία τοιαύτη «διαβαλκανικὴ» γραμμή; Τὸ ἐμπόριον; Ὄχι, βέβαια. Διότι εἶναι παγίως τὸ ἐμπόριον ὅτι αἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ —καὶ ὑπάρχουν τόσαι εἰς τὸ νοτιοανατολικὸν ἄκρον τούτου τῆς Εὐρώπης— εἶναι ἀσυγκρίτως εὐθηνότεραι καὶ αὐτὰς προτιμᾷ σταθερῶς τὸ γενικὸν ἐμπόριον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων θὰ διωχετεύετο, σιδηροδρομικῶς ἔστω, πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν σήμερον, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐγγύτατήν Ἀσίαν, ὥστε νὰ συμφέρῃ ἡ κατασκευὴ μιᾶς τοιαύτης γραμμῆς, λίαν πολυδάπανου διὰ τὰ ἄπειρα τεχνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θ' ἀπῄτει ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους τοῦ τμήματος τούτου τῆς Βαλκανικῆς; Οὔτε πάλιν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ ἐξυπηρέτει τὸν τουρισμόν. Καὶ δι' αὐτὸν εἶναι ἀπείρως μᾶλλον ἐξυπηρετικὴ ἡ θαλασσία ὁδός, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς νοτίου τῆς Μακεδονίας Ἑλλάδος, ὅπου συγκεντροῦνται τὰ μᾶλλον ἀξιοθέατα ἀρχαιολογικὰ σημεῖα.

Εἶναι πασιφανὲς ὅτι μία τοιαύτη γραμμὴ μόνον στρατηγικοὺς λόγους θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἀποτελοῦσα ἡδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἀποτελοῦσα τὸ ἀσφαλέστερον καὶ συντομώτερον εἰς μίαν γραμμὴν προεκτείνουσαν τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Μογκρβίας πρὸς τὸ Αἰγαῖον. Καὶ αἱ δύο γραμμαὶ ἦσαν καθαρῶς στρατηγικῆς φύσεως. Αἱ μετέπειτα πολιτικαὶ ἐξελίξεις τῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Εὐρώπης ἐματαίωσαν τὸ σχέδιο ἐκείνο. Ἡ ἰδία ἰστορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ τώρα, εἰς ἰταλικὴν διάλεκτον.

Οἱ λαοὶ καὶ αἱ κυβερνήσεις τῆς Βαλκανικῆς θὰ ἔπρεπεν, ἐν τούτοις, νὰ ἀπασχοληθοῦν σοβαρῶς μὲ μίαν ἄλλην σιδηροδρομικὴν ὑπόθεσιν, πραγματικῶς σχετιζομένην μὲ τὰ συμφέροντα των, ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς ἀσκόπους φλυαρίας ἐπὶ ξένων σχεδίων: Θὰ ἔπρεπε νὰ συνενοηθοῦν διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν σιδηροδρομικῶν των δικτύων ἐπὶ σχεδίου γενικοῦ, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς Βαλκανικῆς ὡς συνόλου. Διότι εἶναι προφανὲς πόσον ἐπωφελὴς θὰ ἦτο μία σύνδεσις τῶν ρουμανικῶν σιδηροδρόμων, ἐπὶ παραδείγματι, μὲ τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης διὰ Βουλγαρίας, ἐνουμένων τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν δικτύων. Καὶ εἶναι κἀτονέητον πόσον βοηθητικὴ θὰ ἦτο μία πυκνοτέρα σύνδεσις καὶ τῶν νοτιοσλαυϊκῶν σιδηροδρόμων μὲ τοὺς ἄλλους βαλκανικούς. Εἶναι, πρὸ παντός, αὐτονόητον πόσον ἀναγκαῖος θὰ ἦτο ὁ συντονισμὸς τῶν κινήσεων τῶν ἀμαξοστοιχιῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων βαλκανικῶν δικτύων, οὕτως ὥστε νὰ ἐξυπηρετῆται τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐπιβατῶν.

Μία τοιαύτη ἐνδοβαλκανικὴ σιδηροδρομικὴ συνεννόησις, συνδυαζομένη πρὸς μίαν συναφῆ καὶ ἀπαραίτητον συνεννόησιν τελωνειακήν, θὰ ἦτο ἡ πρακτικωτέρα καὶ ἀσφαλεστέρα κρηπὶς τῆς βαλκανικῆς προσεγγίσεως, τὴν ὁποίαν ηὐχήθη τὸ τελευταῖον ἐν Ἀθήναις Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Εἰρήνης καὶ τὴν ὁποίαν —καὶ ἀνευ τούτου— πρέπει νὰ ἐπιδιώκουν σταθερῶς ὅλοι οἱ Βαλκανικοί.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΡΝΤΙΕ

ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΙΣΩΣ ΝΑ ΜΗ ΕΧΗ ΜΑΚΡΟΖΩΙΑΝ ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΗΝ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ, Νοεμβριος. — Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις εἶχε πλέον ὑπερβῇ τὸ χρονικὸν ὅριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου λογικῶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πολλοῦ κοινοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ τερματισθῇ. Ἂν ἐξαιρεθοῦν τὰ ὄργανα τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν βασιλοφρόνων, τὰ ὁποῖα εἰς κάθε περίστασιν διακηρύσσουν ὅτι ὑφίσταται ἐν Γαλλίᾳ μία διαρκὴς κρίσις τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, εἶχαν ἀρχίσει πλέον νὰ διατυπώνουν τὴν ἰδίαν προειδοποίησιν εἰς μετριοπαθέστερον ὅμως ὕφος καὶ ἐφημερίδες συνδεδεμέναι μὲ τὴν ὕπαρξιν τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας. Ἐζήτουν ἐπιμόνως ὅπως δοθῇ μία λύσις ταχεῖα καὶ ἄμεσος εἰς τὴν παρατεινομένην κρίσιν, καθόσον τελικῶς ὑπῆρχε, κατὰ τὴν γνώμην των, κίνδυνος δυσφημήσεως ὑπὸ τοὺς πλέον αἰσίους οἰωνούς. Καὶ ἔχει

Η ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Ταρντιὲ καὶ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεώς του φωτογραφούμενα ἔξωθι τῶν Ἠλυσίων. Εἰς τὴν πρώτην σειράν, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ὁ κ. Οὐμπέρ (ἀντιπρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου), ὁ κ. Ταρντιέ, ὁ κ. Μπριάν (Ἐξωτερικῶν), ὁ κ. Λέϋγκ (Ναυτικῶν) καὶ ὁ κ. Λουσέρ (τῆς Ἐργασίας).

τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ κλονισμοῦ τοῦ καθεστῶτος. Ἡ Κοινὴ Γνώμη πράγματι εἶχε ἀρχίσει πλέον νὰ ἐκδηλώνῃ ἕνα ἐκνευρισμὸν δυσκόλως κάπως συγκρατούμενον, χωρὶς ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἐν τούτοις νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν πραγματικοῦ κινδύνου διὰ τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Ταρντιέ, τονίσαντος ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὅτι αὐτὸς κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν ὑπουργείων δὲν θὰ ἀπηυθύνετο εἰς πολιτικὰς ὁμάδας, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ ἄτομα, τῶν ὁποίων τὴν συνεργασίαν θὰ ἐζήτει ἀνεξαρτήτως τῶν δεσμῶν των πρὸς αὐτὰς καὶ ὅτι θὰ ἐσχημάτιζε Ὑπουργεῖον ἐντὸς ὡρισμένης ἡμέρας, ἐδημιούργησεν ἀμέσως τὴν εὐνοϊκὴν ἀτμόσφαιραν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἄλλοτε συνεργάτης τοῦ κ. Κλεμανσὼ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἄνεσιν. Ἐφάνη γενναιοδωρότατος πρὸς τοὺς ριζοσπάστας-σοσιαλιστάς, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἤκουσαν ἀπ' ἀρχῆς μὲ πολλὴν εὐμένειαν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἀξιώματος, καθόσον ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν ἔκριναν ὡς ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τιμωρὸν τῶν κομμουνιστῶν. Τοὺς προσέφερεν ἐπτὰ ὑπουργεῖα. Ἐδέχθη νὰ ἐκτελέσῃ πολλὰ κεφάλαια ἐκ τοῦ προγράμματός των. Ἀλλ' οὗτοι ἀπέκρουσαν τὴν προσφορὰν του.

Οὕτω κατόπιν ἀπὸ ἕνα κάματον, τὸν ὁποῖον ἐπέφερον τὰ διάφορα ἐπεισόδια τῆς κρίσεως, κατόπιν ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας, αἱ ὁποῖαι, μολονότι ἐξυφαινόμεναι εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῶν πολιτικῶν ὁμάδων καθίστανται ἐπαρκῶς γνωσταὶ διὰ νὰ ἐξερεθίζουν τὴν Κοινὴν Γνώμην, ἀνέκυψε τὸ ὑπουργεῖον Ταρντιέ. Ἀμέσως ἐπέτυχε νὰ ἔχῃ ὄχι ἁπλῶς ἕνα «καλὸν τύπον», ἀλλὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τύπον ποῦ θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ἕνας διὰ πρώτην φορὰν γινόμενος πρωθυπουργός.

Τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις των ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ὁ κριθεὶς πλέον ἀναντικατάστατος εἰς τὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ κ. Μπριάν, δὲν ἀπέκρυψαν τὴν ἱκανοποίησίν των διότι ὁ ἀμείλικτος διώκτης τοῦ κομμουνισμοῦ κ. Ταρντιὲ παραμένει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ συγχρόνως ἀναλαμβάνει τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα. Τὰ κόμματα πάλιν τοῦ κέντρου εἶχαν πολλοὺς λόγους νὰ εἶνε εὐχαριστημένα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ σπουδαιότερος εἶνε ὅτι ἡ μεγαλυτέρα μερὶς τῶν χαρτοφυλακίων καὶ ἡ μεγαλυτέρα χαρτοφυλακίων (ὑφυπουργείων) διετέθη ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων των. Ἔμειναν οἱ ριζοσπάστα-σοσιαλισταί. Οὗτοι ἤρχισαν τὰς ἐριδάς των, ἀναζητοῦντες ἐν τῷ μέσῳ των τὸν ὑπεύθυνον ὁ ὁποῖος τοὺς ἠμποδίσε νὰ ἐξουσιάσουν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐξουσίαν διὰ τοῦ καταρισμοῦ ἑνὸς ἀριστεροῦ ὑπουργείου. Εὑρισκόμενοι εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἐκραταιοῦσε κάτι τι πολύτιμον εἰς τὰ χέρια του καὶ τὸ ἀρῆκε ἀπὸ ἀνησίαν νὰ τοῦ διαφύγῃ, δὲν ἔλαβον μὲν μίαν στάσιν ἐξ ὁλοκλήρου ἐχθρικὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλά, λέγοντες ὅτι θὰ τὸ κρίνουν ἀπὸ τὰ ἔργα του, ἀποσκοποῦν νὰ συγκρατήσουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἀντιπολιτευτικὴν ὁρμήν των, ἀναμένοντες ἄλλας καταλληλοτέρας περιστάσεις διὰ τοὺς σκοπούς των. Καὶ τοῦτο διότι ἀντιλαμβάνονται πολὺ καλὰ ὅτι μάταιος εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τοῦ καλλιτέχνου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἔτσι, δὲν βλέπει στὰ καλλιτεχνήματά του τὸν ἁπλοῦς «τὴν ἔκφρασιν στιγμιαίων διαθέσεων, δημιουργουμένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας παρεῖχεν εἰς αὐτὸν ἁρθόνως ἡ ζωή», ἀλλὰ προσπαθεῖ καὶ κατορθώνει ἐνὰ διαγνώσῃ ὅτι ὑπισθεν τῆς συνθέσεως τῶν ποιημάτων καὶ τῶν τραγῳδιῶν ὑπολανθάνει ἡ ὁλότης καὶ ἡ ἑνότης μιᾶς μεγάλης προσωπικότητος, ἡ ὁποία δημιουργεῖ εἰς ἑαυτὴν διὰ τῆς διαδοχῆς τῶν ἔργων της καλλιτεχνικὰς μορφὰς μετὰ δημιουργικῆς δυνάμεως».

Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος τῆς ἐξετάσεως τῶν μεγάλων δημιουργῶν, ποὺ ἂν μᾶς συγκινοῦν, βέβαια, κυρίως μὲ τὴν ἔκφρασή τους, δὲν παύουν ὅμως γιὰ τοῦτο νὰ ἔχουν ἱστορία ψυχῆς, ἡ ὁποία καὶ μόνη τοὺς χαρακτηρίζει καὶ τοὺς ξεχωρίζει. Ἄλλωστε, ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι κι' ὁ μόνος σύμφωνος πρὸς τὶς ἀντιλήψεις τοῦ ἴδιου τοῦ Γκαῖτε, ποὺ δὲν ἔδινε ποτὲ του σημασία στὰ «τεχνάσματα τοῦ ταλέντου», ἀλλὰ στὴν προσωπικότητα τὴν ὁποίαν τὸ ταλέντο ἐκφράζει καὶ διαπιστώνει, στὴν προσωπικότητα, ποὺ μόνο αὐτὴ ἐπιβάλλεται στοὺς λαούς.

Ὡς καλλιτέχνης, ὡς ποιητὴς λυρικός, τεχνίτης τοῦ λόγου, ὁ Γκαῖτε εἶναι μεγάλος. Ἀλλ' ἂν μᾶς ἱκανοποιῇ ἀπόλυτα κάθε τραγούδι του καὶ κάθε λογοτεχνικό του ἔργο, μᾶς συγκινεῖ ὅμως καὶ μᾶς θερμαίνει πιὸ πολὺ ἡ ὅλη τάσις τῆς ζωῆς του, ποὺ κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ του ἐργασία. «Κρύβεται», εἶναι ἡ κυριολεξία. Γιατὶ ὁ σοφὸς τῆς Βαϊμάρης εἶχε αἰσθητικὸ ἀξίωμα καὶ σπουδαιότατο κριτήριο τῶν καλλιτεχνημάτων τὴν ἀπόκρυψη τῆς προθέσεως ποὺ ἐνυπῆρχε τυχὸν στὴ σύνθεσή τους. Ποτὲ δὲν διακρίνεις, ὅπως σὲ ποιητὰς μικροτέρους, τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐπεδίωκε μὲ κάθε του ἔργο. Γι' αὐτὸν ἡ ποίηση ἦταν πάντα ἀπολύτρωση, συνεπῶς ὑπερνίκηση ζωτικῶν προβλημάτων του καὶ καθάριος πλαστικὸς ρυθμός. Καὶ τοῦτο, γιατὶ ποτὲ δὲν ἀντελήφθη τὴν τέχνη ἀφηρημένα. Τὸ μυστικὸ τῆς εἰλικρινοῦς δημιουργίας του ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι ποτὲ του δὲν ἔγραψε γιὰ νὰ γράψῃ, ποτὲ δὲν ἐπέβαλε στὸν ἑαυτό του ἐπαγγελματικὲς ἀξιώσεις. Δὲν ἐπιζητοῦσε νὰ ἐνσαρκώσῃ ἰδέες, ἀλλὰ νὰ ἐξιδανικεύσῃ πραγματικότητες. Εἶναι γνωστὸν ὅτι γιὰ χρόνια πολλὰ ἄφησε ἡμιτελῆ δυὸ ἀριστουργήματά του, τὸν «Φάουστ» καὶ τὸν «Τουρκουάτο Τάσσο», ἐπειδή, ἀφοῦ ἐσταμάτησε ἄθελά του τὴ σύνθεσή τους, εἶχε ἀργότερα ἀνάγκη νέων, ἐντελῶς ὁμοίων ἀναλόγων συγκινήσεων ἀπὸ τὴ ζωή, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ συγγραφή τους. Ὡς τόσο, μολονότι κάθε ἔργο του ἔχει αὐθυπαρξία κι' αὐτάρκεια, ἀντιπροσωπεύει ὅμως στὸ σύνολο τῆς καλλιτεχνικῆς του ἐργασίας κάποιον ὡρισμένο σταθμὸ ἐξελίξεως. Κ' ἡ προσεκτικὴ σύγκριση καὶ παρακολούθησις τῶν σταθμῶν αὐτῶν, καταγράφει τὴ γενικὴ κατεύθυνση τοῦ πνεύματός του, τὴν «ζήτησιν» ποὺ ἐκδηλώνει ὅλη

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ »	6—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ »	100-200
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Η Χαροκόειος σχολή

Εις το εν Καλλιθέᾳ μέγαρον της Χαροκοπείου Σχολῆς ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ διδασκαλείου Οἰκοκυρικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς παρουσιάσαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γύντικα, τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παρασκευοπούλου καὶ Βασιλικῶν ἐκπροσώπων, τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. Χαροκόου, τοῦ γεροντοκόμητος κ. Λάμπη καὶ πολλῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας. Τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς, ἀποτελεῖ δὰ τῆς γνωστῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης τοῦ φιλανθρώπου Χαροκόου εἶχεν ἀνάγκη πολλὰς περιπετείας ἐν διαφόροις ἐπιτόποις καὶ μόλις ἄρτιος κατορθώθη νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ἐν ἐκ τῶν διαμερισμάτων τῆς τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάχθη διὰ τὴν Σχολήν. Ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ ἐγκαθίστανται σήμερον ἑκατὸν περίπου μαθήτριαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκτελέσωσι τὸν κύκλον τῶν σπουδῶν των ἐντὸς τριῶν ἐτῶν. Ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ ἐγκαθίστανται σήμερον ἑκατὸν περίπου μαθήτριαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκτελέσωσι τὸν κύκλον τῶν σπουδῶν των ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

Ἡ Σχολὴ ἐχει ἐνοτητα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκοκυρικῶν γνώσεων τῶν μαθητριῶν καὶ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς οἰκοκυρικῆς. Ἡ διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐχει ἀνατεθῆ εἰς τὴν κυρίαν Μαρίαν Ματσούκη, ἡ ὁποία ἐξεπαιδεύθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν Χαμόνδ-Σπένσερ πρὸς τὴν διαθρωσιν τῶν καλῶν τρόπων τῶν μελλουσῶν νὰ ἐκπαιδεύσωσι τὰς Σχολὰς εἰς τὸ Ἴδρυμα τοῦτο. Ἡ διεύθυνσις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιμελητριῶν ἐχει ἀνατεθῆ εἰς τὴν κυρίαν Ἀθηνᾶν Ἀνδρεάδη, ἡ ὁποία ἐσπούδασε ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ Παρίσι καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐπὶ τοῦ ὑπογείου τοῦ μεγάρου ἐγκαθίστανται τὰ ἐργαστήρια τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς ὀπτικῆς, ἐπὶ τοῦ ἰσογείου τὰ τῆς ἐνδυματολογίας καὶ τῆς ἐπιπλώσεως καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ὀρόφου τὰ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἀναψυχῆς. Ἐν τῷ μεγάρῳ ὑπάρχουσι καὶ ἀνεξάρτητα διαμερίσματα διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ προσωπικόν.

Ἡ Σχολὴ ἐχει ἐπίσης ἐν παραρτήματι καὶ ἐσπερινὰ μαθήματα διὰ τὰς ἐργαζομένας κορασίδας.

Ἀδημιούργητα

Ἡ σημερινὴ ποδοσφαιρικὴ κίνησις

Συνεχίζονται σήμερον κατ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγωνιστικοῦ περιόδου. Ἐν Ἀθήναις θὰ διεξαχθοῦν ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Ἀθήνας καὶ Πειραιῶς εἰς τὸ ὁποῖον ἀναμένεται ἡ μεγαλυτέρα προσέλευσις φιλάθλων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ποδοσφαιρικῆς περιόδου. Ἐν Πειραιεῖ θὰ διεξαχθοῦν ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Ἀναγεννήσεως Πειραιῶς. Ἐν Θεσσαλονίκῃ θὰ διεξαχθοῦν ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Ἐνώσεως Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πυρκῆς, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τοῦ Συνεδρίου

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ ἐν Σκοπελοῦσι τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων ἐξεδηλώθη ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐκλεγοῦν καὶ ἐπιτροπαὶ τοῦ Συνεδρίου, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξετάσωσι τὰ διάφορα ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσωσι τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιμελητῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κ. Ἀλεξ. Μαυρομιχάλη, Ἀθ. Ἀναστασιάδου καὶ Ἀθ. Ἀναστασιάδου. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀθλητικῶν ἐκ τῶν κ. Ἀθ. Ἀναστασιάδου

το θάρρος να τους διώξη άμεσως και πάλιν κατέχουν εις την είδος σχεδόν ελευθερίαν εις την νύκτα, εφ'ωτινος τους έβαλαν τι ήθελε να είπη και άπεχρησαν σαν αιτιολογον. Τους έκαναν και έτσι έτι χειρότερα να ζουν, έτι χειρότερα από τους αυτών των νόμων. Όταν δεν τους είς το σπίτι του εργαζόμενος δεν ανακάτεται σχεδόν. Είχε ξυπνήσει εις τον νουν του ο ιδιοκτήτης του κτιρίου, ότι ήτο ώρα να τους διώξη. Και τους έδωκε μίαν προθεσμίαν ενός μηνός. Αυτός ελπίσασε κάποιον τον καλλίτερον, που θα ανεβαίνουσε εις το ύψος, και τον άνεβασμένος εις το σήμα, τον δικόν του. Αλλά ελπίσασε κάποιον τον καλλίτερον, που θα ανεβαίνουσε εις το ύψος, και τον άνεβασμένος εις το σήμα, τον δικόν του. Αλλά ελπίσασε κάποιον τον καλλίτερον, που θα ανεβαίνουσε εις το ύψος, και τον άνεβασμένος εις το σήμα, τον δικόν του.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΣΥΑΛΛΑΗΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΝΗΣΙΑΡΧΕΙΟΥ

Σήμερον το απόγευμα πρόκειται να γενηματίσῃ εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Νέας Κοκκινίας, συλλαλητήριον διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ἀποφασισθέντος διὰ τὴν ἀναγωγὴν τῆς Νήσου Σαλαμῖνος εἰς νομὸν Ἀττικῆς. Εἰς τὸ συλλαλητήριον τοῦτο θὰ λάβουν μέρος ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων, ἀπὸ τῆς Δραπετσῶνας μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ τῇ ἐπιφυλακῇ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐργατικῶν σωματείων τῆς περιφερείας.

Ἡ ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ὁ σφυγμὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Παναθηναϊκοῦ Μετώπου ἐκτυπώνεται ἀπὸ τὸν Γρηγόριο τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀποκυοτσάδες καὶ συνεργάθη μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ζαχαρίου ἐπεξεργάσθησαν τὸ σχέδιον συμβάσεως μὲ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ σχεδίου συμβάσεως περὶ διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Τὸ σχέδιον τοῦτο μετὰ δύο ἑβδομάδας συσκέψεις κατηγορίᾳ θὰ καὶ ἐλθῇ πρὸς ἐνεκλογράφησιν ἀπὸ τὴν Διακυβερνητικὴν κατάσκεψιν τῆς Γενεύης. Πρόκειται, Οἰκονομικόν, Δικαιοσύνης καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Συνέδριον διὰ τὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἐπιφέρῃ

στων των διά την πραγματοποίησιν της συλλογικής αὐτῶν ἐργασίας.

* * *

Ἡ Ἀμέλιες πιέρτ τοῦ σημειώνει ὁ παρ/κὸς ἐἶναι, ὅπως εἶναι ἐννοητὸν ἐκ τὴν ἐξαιρετικὴν μὲ τὰ κατωτέρω καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα μελετητὴς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, τὸ ζήτημα τῆς ἐνεργείας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατὸν οἱ φιλέλεθεροι εἶχαν ὑψηλοτέρας ἰδέας περὶ τοῦ ρόλου τοῦ κράτους μέσα μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ἐπαναρύθμισιν τῶν ἐνεργιῶν τῆς ἐπιχειρητικῆς δράσεως ἔχει.

Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῦ ἀξιώματος ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ κράτει ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας. Οἱ κλασσικοὶ οἰκονομολόγοι ἐπίστευον ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τὴν ἀνάγκην νὰ ἐργάζεται καὶ ὅτι ἡ ἐργασία ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποταμιεύσεως. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐργάται καὶ ἄλλαι ὁμάδες εἶχαν τὰ ἐμπόδια διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου τῶν Πάϊτ νὰ ἐπιβάλουν τὴν προσωρινὴν ἀνεργίαν ἐπὶ τῶν ἐργατῶν δὲν ἐσήμαινε ἄλλο τι παρὰ ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐπαύσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐργασίαν. Ἀναγνωρίζεται πλέον ὅτι μία μεγάλη βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἐν τῷ Μεγάλῳ Βρεττανίᾳ, δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἀνοίξῃ ἢ νὰ τὰ κλείσῃ κατὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν ἀφεντικῶν ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ συνόλῳ της. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἐπιβάλλει ἐπὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Ἡ συντηρητικὴ ἀντίδρασις ἐπὶ τῆς ἐποχῆς δὲν ἐπέτυχε μόνιμον. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἡ ἀποδοκιμασία τῶν σχέσεων καὶ ἐπικοινωνιῶν τὰς ὁποίας ἐπέτυχον τὸν ἀπὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἐργατικὸν κόμμα, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐργατικὴν τάξιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις διὰ κατωτέρους μισθοὺς ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπωφελήθησαν οἱ ἐργοδόται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν ἀπεργιῶν. Ἐὰν ἡ ἀνεργία ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑπάρχ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΟΤΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΗΔΙΚΗΘΗ ΣΤΕΡΗΘΕΙΣΑ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, ΤΗΣ ΧΙΟΥ ΚΑΙ ΣΑΜΟΥ

ΛΥΠΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΠΤΥΧΘΕΝΤΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 9 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*.—Ὁ τουρκικὸς Τύπος παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ἡ «Ἰκδὰμ» ἐν ἄρθρῳ ἐκφράζει τὴν λύπην της διὰ τὸν ἀναπτυχθέντα ναυτικὸν συναγωνισμὸν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὁ ὁποῖος, γράφει, εἶνε ἐπιζήμιος διὰ τὰ δύο πτωχὰ Κράτη.

Ἐπεκτεινομένη περισσότερον ἡ ἐδία ἐφημερὶς, φρονεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θ' ἀναγνωρίζῃ ὅτι ἡ Τουρκία ἠδικήθη, στερηθεῖσα τῆς Μυτιλήνης, τῆς Χίου καὶ τῆς Σάμου.

Ἡ «Μελλιέτ» τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς θ' ἀποκτήσῃ ἑπτὰ ὑποβρύχια.

ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

"Οσον ἀφορᾷ τὰ ἐκκρεμῆ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητήματα ὁ τουρκικὸς Τύπος προβλέπει τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεων, ἀκριβῶς δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, προσθέτει, ὁ Τοῦρκος ἐν τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ ἀντιπρόσωπος παραμένει ἀκόμη εἰς τὴν Ἄγκυραν.

Ἐσυνεχίσθη καὶ χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἡ σύσκεψις διὰ τὰ ἑλληνοτουρκικά. Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν Τετάρτην, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐκ Κερκύρας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Καραπαναγιώτου.

ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΙΤΑΛΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ζωηρὰ ἀγανάκτησις ἐπικρατεῖ ἐκεῖ μεταξὺ τῆς κοινῆς γνώμης ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς νέου ἰταλο-σερβικοῦ ἐπεισοδίου λαβόντος χώραν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους τάχρυο Κασσόνε καὶ τοῦ διαπρεποῦς Νοτιοσλάβου σπέρτσμαν Ραντιλέγιοβιτς. Τὸ ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας ἐντὸς νυκτερινοῦ κέντρου ὅπου ὁ Κασσόνε προφανῶς ἐν μέθῃ διατελῶν ἤρχισε νὰ ἐμπλῇ περὶ Νοτιοσλαυΐας λέγων περὶ τῆς πρωτευούσης της ὅτι εἶνε «φρικτὴ καὶ βρωμερὰ πόλις». Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Ραντιλέγιοβιτς ἐκμανεὶς ἐπλησίασε τὸν Κασσόνε καὶ τοῦ εἶπεν «ὅτι ἂν τὸ Βελιγράδιον εἶνε ἀκάθαρτον καὶ ἡ Ρώμη δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἀκάθαρτος». Ὁ Κασσόνε τότε ἐράπισε τὸν Ραντιλέγιοβιτς, ἀλλ' οὗτος μὲ ἕνα γρόνθον των ἐξῆπλωσε χαμαί.

Ἡ ἰταλικὴ πρεσβεία προέβη τότε εἰς διαβήμα ζητοῦσα τὴν σύλληψιν τοῦ Ραντιλέγιοβιτς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις μετά τινας δισταγμοὺς ἐδέχθη ἐνῷ ὁ Τύπος διαμαρτύρεται ζωηρῶς διὰ τοῦτο.

ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΕΡΒΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 9. (Πρακτορεῖον Ἀθάλα). — Ἐξουσιοδοτηθέντες νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ κάτωθι: «Προχθὲς τὴν νύκτα μετὰ τὴν 2αν πρωϊνὴν ἔλαβε χώραν ἐπεισόδιον ἐντὸς νυκτερινοῦ κέντρου μεταξὺ τοῦ Ἰταλοῦ ἀεροπορικοῦ ἀκολούθου Κασσόνε καὶ ἑνὸς θαμῶνος τοῦ κέντρου. Ἐξ ἀφορμῆς λόγων τινῶν τοῦ θαμῶνος τούτου ὁ Κασσόνε τὸν ἐρράπισεν, οὗτος δὲ τῷ ἀντεπέδωκε τὸ ράπισμα διὰ γρονθοκοπήματος. Ἡ Ἀστυνομία εὐθὺς μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἐπενέβη τιμωρήσασα τὸν ταραχοποιόν. Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἔφερε τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις προέβη πάραυτα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀναγκαίων διαταγῶν».

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΑΡΝΤΙΕ ΕΛΑΒΕ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*. — Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς παρετάθη μέχρι τῆς ὄψε πρωϊνῆς σήμερον, ὁπότε ἔληξε μὲ ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Μπριάν, χειροκροτηθεῖσαν ὑφ' ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Ταρντιὲ δευτερολογῶν, ἐβεβαίωσεν, ὅτι εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν εἰς τὴν τηρηθησομένην ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως, ὅτι ἡ ὁλοχερὴς ἐκκένωσις τῆς Ρηνανίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

Ἀπαντῶν εἰς ἐκφραστθέντας ὑπαινιγμοὺς ὁ κ. Ταρντιὲ ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Γαλλία οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὴν ἐπιβολὴν τῆς πολιτικῆς ἡγεμονίας της ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ὅτι ἡ πολιτικὴ της ἐν Εὐρώπῃ εἶνε πολιτικὴ συνεργασίας καὶ ἰσορροπίας. Ἐν τέλει ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θ' ἀνεχθῇ νὰ ἐπιδιώκουν οἱ κομμουνισταὶ τὴν ὑδρυσιν κράτους ἐν κράτει καὶ τὴν δημιουργίαν ἀνησυχιῶν ἐντὸς τοῦ γαλλικοῦ συνόλου.

Ὁ κ. Μαρὲν, ἡ ὁμὰς τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνατρέψει τὴν κυβέρνησιν Μπριάν, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μπριὰν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶνε λίαν καθησυχαστικαὶ καὶ διὰ τοῦτο θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. Τομασὸν ὑπέβαλε πρότασιν ὅπως προστεθῇ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν ἡ φράσις ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει στερῶν ἀπόφασιν νὰ ὑποστηρίξῃ δραστικῶς λαϊκὴν πολιτικήν. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέκρουσε τὴν προσθήκην ταύτην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο ψηφοφορία καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Τόμασον ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 327 κατὰ 256.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ ψήφων 332 κατὰ 253.

Οἱ ἀταψηφίσαντες εἶνε 11 κομμουνισταί, 100 σοσιαλισταί, 109 ριζοσπαστικαί, 12 δημοκρατικοὶ σοσιαλισταὶ καὶ 21 ἄλλοι βουλευταὶ διαφόρων ὁμάδων. Ὁ κ. Μπουγιὸν καὶ ἕτεροι 14 βουλευταὶ ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΚΡΑΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ

Γενικῶς ἀνομολογεῖται, ὅτι ἡ σχετικῶς σημαντικὴ πλειοψηφία τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ἡ Κυβέρνησις Ταρντιὲ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Μπριάν.

Ἡ ἀγόρευσις αὕτη, ἐπενφημηθεῖσα παρ' ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς, ἐξαιρέσει τῶν κομμουνιστῶν, κρίνεται ὡς ἀποτελοῦσα τὴν μεγίστην ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Μπριὰν ἀπὸ μιᾶς εἰκοσαετίας.

Καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ ἀποκάλυψις τοῦ κ. Μπριάν, ὅτι τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα προσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Φραγκλίνος Μπουγιὸν διὰ ν' ἀποδείξῃ τοὺς μυστικοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Γερμανίας ἦσαν παλαιά. Ὁ κ. Μπριὰν προσέθεσεν, ὅτι μετὰ 12 ἔτη ἡ Γερμανία θὰ δικαιοῦται, ἐκ τῆς συνθήκης, νὰ προβῇ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐξοπλισμούς, τότε δὲ ἡ Γαλλία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου διὰ νὰ μὴ γίνῃ καμμία ὑπέρβασις.

Ὁ κ. Μπριάν, ἀπαντῶν εἰς τοὺς ὑποστηρίξαντας ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ συμφωνία τοῦ Λοκάρνο, ἐτόνισεν ὅτι τοῦτο θὰ ἐξέθετε τὴν Γαλλίαν εἰς μέγαν κίνδυνον, καθότι θὰ ἦτο ἠναγκασμένη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ρηνανίαν, διατηροῦσα τὸν στρατιωτικὸν νόμον καὶ ἄνευ οὐδενὸς φίλου.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁλόψυχος ὁ τύπος ἀπεδέχθη μὲ ἱκανοποίησιν καὶ ἀνακούφισιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία τερματίζει τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ἀσάφειαν καὶ κατοχυρώνει τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρηνεύσεως, ἡ ὁποία ἀρξαμένη εἰς Λοκάρνο συνεπληρώθη εἰς Χάγην.

Ὁ ὑπέροχος λόγος τοῦ κ. Μπριάν, τονίζουν αἱ ἐφημερίδες, ὥστις εἶνε καὶ ὁ ὡραιότερος τῆς μακρᾶς του πολιτικῆς σταδιοδρομίας, θὰ εὑρῇ ἀσφαλῶς ζωηρὰν ἀπήχησιν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὰς εἰρηνιστικὰς προσπαθείας τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων.

Ὁ «Χρονος» παρατηρεῖ ὅτι ἡ ψῆφος τῆς Βουλῆς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη πολιτικὴ τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ κοινοβουλίου.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, τονίζει, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Μπριὰν εἶνε ταὐτόσημος τῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἐπιδιώκων τὸ ἔργον τῆς εἰρηνικῆς ὀργανώσεως τῆς Εὐρώπης, οὐδέποτε παρεῖδε τὰ συμφέροντα τῆς χώρας του. Ἡ πολιτικὴ τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς συμφιλιώσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, καταλήγει, εἶνε ἡ μόνη ὁδὸς ὅπως ἡ Εὐρώπη ἐξέλθῃ τοῦ μεταπολεμικοῦ χάους.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» παρατηρεῖ ὅτι οἱ λόγοι τῶν κ.κ. Ταρντιὲ καὶ Μπριὰν συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μετριάσουν τὰς ἀνησυχίας τὰς γεννηθείσας εἰς τὰ συντηρητικὰ κόμματα, λόγῳ τῆς ἐπιτάσεως τῶν ὑποχωρήσεων ἀπέναντι τῆς Γερμανίας.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Ἀσύρματος). — Αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ νέου Γάλλου Πρωθυπουργοῦ κ. Ταρντιὲ καθ' ἃς ἡ ἐκκένωσις τῆς Ρηνανίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιούγκ, δίδουν ἀφορμὴν εἰς τὸν συντηρητικὸν τύπον νὰ γράφῃ τὴν αἰσιοδοξίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν μεταξὺ τῶν κυβερνητικῶν γερμανικῶν κύκλων.

Ὁ κυβερνητικὸς τύπος ἀφ' ἑτέρου τονίζει ὅτι αἱ δηλώσεις αὗται ἐγένοντο ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ ἐξαίρει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μπριὰν ὅστις κατώρθωσε νὰ συμπαρασύρῃ μετ' αὐτοῦ ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν διὰ τῶν δηλώσεών του, ἀνδ' αὐτοῦ τοῦ κέντρου καὶ τῆς δεξιᾶς ἐξαιρουμένων.

Ἡ «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου» ἀπηχοῦσα τὰς ἐντυπώσεις τῶν φιλελευθέρων κύκλων, ὅφοῦ γράφει περὶ τοῦ κ. Μπριὰν ὅτι ὡμίλησεν ὡς χρυσόστομος, τονίζει ὅτι ἐνῷ αἱ πρὸς τὴν εἰρήνην πύλαι τῆς Γαλλίας ἦσαν ἡμίκλειστοι, ὁ κ. Μπριὰν τὰς ἤνοιξεν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῆς γαλλικῆς Βουλῆς. Ἐπίσης ἐξαίρει τὰ εἰς μνήμην τοῦ Στρέζεμαν λεχθέντα παρ' αὐτοῦ καὶ ἐπάγεται ὅτι αἱ δηλώσεις του ἔχουν μεγίστην πολιτικὴν σπουδαιότητα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ, ΕΛΑΙΟΥ, ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΦΟΡΟΣΗΜΟΥ

ΠΙΘΑΝΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἤρχισαν τὴν προεργασίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων σχετικῶς μὲ τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τῶν βαρυτέρων φορολογουμένων τάξεων. Ἡ προσοχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν στρέφεται κυρίως εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ποσῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγῳ τῶν μεταρρυθμίσεων αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν. Τὰ ποσὰ ταῦτα καθὼς καὶ τὰ ἐξαγγελθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως θὰ συμπεσοῦνται εἰς τὰ 200 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Μελετᾶται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τηρεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶσαν ἐχεμύθειαν ἐγνώσθη ὅτι αἱ φορολογίαι τῶν ὁποίων θὰ μειωθοῦν τὰ ποσοστά, εἶνε τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ φορεσήμου, τοῦ ἐλαίου, τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ καπνοῦ.

Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν ἀπεφασίσθη νὰ μειωθῇ τὸ ποσοστὸν αὐτῆς κατὰ 20 ο)ο. Δηλαδὴ ὁ φόρος οὗτος ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 36 ο)ο καὶ θὰ μειωθῇ εἰς 28.80 ο)ο. Ἐκ τῆς μειώσεως αὐτῆς προβλέπεται ὅτι καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης θὰ μειωθοῦν κατὰ 50 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Διὰ τὸ φορόσημον, θὰ μειωθῇ τὸ ποσοστὸν κατὰ 6 ο)ο. Δηλαδὴ ἐκ τῶν 21 ο)ο, εἰς ὃ ἀνέρχεται σήμερον ὁ φόρος, θὰ μειωθῇ εἰς 15 ο)ο. Ἐκ τῆς μειώσεως ταύτης, προβλέπεται ὅτι ἡ ἀπόδοσις ἐκ τοῦ φόρου τούτου θὰ εἶνε ἐπὶ ἐλαττον κατὰ 7 περίπου ἑκατομμύρια.

Διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου, ἡ μείωσις θὰ ἀνέλθῃ εἰς 25 ο)ο. Δηλαδὴ διὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ὁ φόρος οὗτος ἀπὸ 7.50 ο)ο μειοῦται εἰς 5.25 ο)ο, διὰ δὲ τὴν Νέαν Ἑλλάδα ἀπὸ 12 ο)ο εἰς 9 ο)ο. Ἐκ τῆς μειώσεως τῶν φορολογικῶν τούτων ποσοστῶν προϋπολογίζεται ὅτι αἱ εἰσπράξεις θὰ μειωθοῦν κατὰ 45 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Διὰ τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπ' ὄψει της νὰ μειώσῃ ταύτην εἰς τὸ ἥμισυ ὁπότε καὶ αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ 80 ἑκατομμύρια θὰ προϋπολογισθοῦν εἰς 40 περίπου, ἢ νὰ τὴν καταργήσῃ διὰ τὴν χρῆσιν 1930—31 ὁπότε θὰ καταργηθῇ καὶ τὸ ἔσοδον τῶν 80 ἑκατομμυρίων. Διὰ τὴν λῆψιν ὁριστικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεως, θὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰδικὴ σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει μὲν νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἔγγειος παραγωγή, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον ὅπως οἱ ἀγρόται διαθέσουν κατ' ἀναλογίαν ποσοστὰ ἐκ τῆς μὴ καταβληθησομένης φορολογίας, διὰ τὴν προμήθειαν λιπασμάτων, τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμοποιήσουν ὁπωσδήποτε καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ ὑπουργείου, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ μείωσις ἢ ἡ κατάργησις τῆς φορολογίας δὲν θὰ εἶχεν οὐδὲν θετικὸν ὄφελος διὰ τὴν παραγωγήν.

Διὰ τὴν ἔγγειον φορολογίαν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κρατεῖ ἡ γνώμη ὅπως διατηρηθῇ αὕτη ὡς ἔχει σήμερον, δηλαδὴ εἰς τὰ 19.2 ο)ο, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅπως ποσοστὸν ἓξ αὐτῆς 2 ο)ο, ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς 40 ἑκατομμύρια, διατεθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καπνοπαραγωγῆς, διὰ τῆς ἱδρύσεως δηλαδὴ καπνικῶν ἱνστιτούτων κλπ. Σχετικῶς καὶ τὰ Γραφεῖα Προστασίας Καπνοῦ δι' ὑπομνημάτων των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὑπεδείκνυον τὴν σκοπιμότητα μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἀνωτέρω μεταρρυθμίσεις, τὸ ὑπουργεῖον μελετᾷ καὶ τὸ δυνατὸν τῆς τροποποιήσεως τῶν κλιμακίων τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ συνθετικοῦ, ἐπὶ νέων βάσεων. Πάντως ὅμως, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ ὡς ἄνω ἐργασία καὶ δὲν ἔχῃ διατυπωθῇ αὐτὴ εἰς νομοσχέδιον, ἡ Κυβέρνησις θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον δι' οὗ θὰ παρατείνεται ἡ μείωσις τοῦ 20 ο)ο καὶ δι' ἀμφοτέρας τὰς φορολογίας ταύτας, ὡς ἰσχύουν κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν.

Τελικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω θὰ ληφθοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ὁπότε καὶ θὰ κατασταῖ δυνατὸν νὰ προϋπολογισθοῦν αἱ ἀναγραφησόμεναι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1930—31 εἰσπράξεις ἐκ τῆς ἀμέσου φορολογίας.

ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930

Καταρτισθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου σχετικὸν μὲ τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθορίζεται ὅτι ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3740 περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀπαιτήσεων κατ' ἀγροτῶν παρατείνεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τοῦ 1930 ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης ἤθελε καταβάλει τοὺς ἀπαιτουμένους τόκους καὶ τὰ ἔξοδα τῆς τυχὸν ἀρξαμένης ἐκτελέσεως, προκαταβάλλει δὲ καὶ τὸν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστολῆς νόμιμον τόκον. Ἡ τοιαύτη ἀναβολὴ τόκων καὶ ἐξόδων δὲν ἀπαιτεῖται καθ' ἃς περιπτώσεις ἡ ἀδυναμία τοῦ ὀφειλέτου εἰς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του προῆλθεν ἐκ θεομηνίας, ἥτις κατέστρεψε τὰ δύο τρίτα τῆς ἐσοδείας του.

Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως κατὰ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου νόμου 3740 δύναται νὰ χορηγηθῇ διὰ τὸ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1930 χρονικὸν διάστημα καὶ ἐπὶ ὀφειλῶν ἀφορωσῶν ὀφειλέτας ἀγρότας καὶ ἠσφαλισμένων διὰ κατασχέσεως ἐπὶ κινητῆς περιουσίας αὐτῶν μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης ὑπέστη ἐκ θεομην.ας καταστροφητῶν προϊόντων αὐτοῦ κατὰ τὸ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τούτου ἐπῆλθεν ἀδυναμία αὐτοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τοὺς πιστωτάς του χρεῶν. Ἐὰν ἐκ τῆς χορηγηθείσης ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου ἀγρότου ἀναστολῆς ἤθελεν ἐπέλθει ἀδυναμία ἰοῦ πιστωτοῦ αὐτοῦ εἰς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τρίτον ὑποχρεώσεων τούτου, δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς τοῦτον ἰσόχρονος ἀναστολή.

Ἡ εἰς τοὺς ἀγρότας προσγενομένη ἐκ θεομηνίας ζημία κατὰ τὰ δύο τρίτα θὰ ἐξακριβοῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἡ εἰς τοὺς ἀγρότας προσγενομένη ἐκ θεομηνίας ζημία κατὰ τὰ δύο τρίτα θὰ ἐξακριβοῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ ΘΕΡΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗΝ ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Κοζάνην ἡ ὀστρακιὰ θερίζει κυριολεκτικῶς. Συνεπείᾳ τούτου ἔκλεισαν ὅλα τὰ σχολεῖα.

ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΑΓΡΟΤΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΠΥΡΓΟΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αὔριον θὰ συγκροτηθοῦν παναγροτικὰ συλλαλητήρια εἰς Καλάμας, Μεσσήνην καὶ Γαργαλιάνους ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς ἀγροτικῆς τάξεως. Θὰ ζητηθῇ ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν ἀδικοῦνται οἱ παγοπλήκτοι, ἡ ἄμεσος χορήγησις εἰς τοὺς ἀγρότας μακροπεθέσμων δανείων, ἡ ταχεῖα ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἡ ἐλάττωσις τῶν φορολογιῶν τῶν ἀγροτῶν, ἡ καταπολέμησις τῆς ἐλονοσίας καὶ τῆς φυματιώσεως καὶ ἡ ἵδρυσις κρατικῶν νοσοκομείων.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΥ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὑποβάλλεται τὴν Δευτέραν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ Διάταγμα «περὶ παραχωρήσεως ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς».

Τὸ Διάταγμα καθορίζει ὅτι, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 196 παρ. 2 τοῦ νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, παραχωρεῖται ψῆφος διὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμπληρωμένον τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ γνωρίζουν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν. Εἰς ἕκαστον Δῆμον ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Διατάγματος θὰ συσταθοῦν ἐπιτροπαὶ κατὰ ἐνορίαν αἱ ὁποῖαι θὰ προβοῦν εἰς ἐγγραφὴν τῶν νέων ἐκλογέων εἰς εἰδικοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ θὰ χορηγήσουν εἰς αὐτοὺς ἐκλογικὰ βιβλιάρια. Εἰς τὰς κοινότητας θὰ συσταθῇ μία ἐπιτροπὴ κατὰ κοινότητα.

Τὸ ὅτι ἡ ἐγγραφομένη γνωρίζει γράμματα θὰ ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου ἢ ἀπὸ πιστοποιητικὸν ἑνὸς καθηγητοῦ.

ΜΕΓ